

∞ MOKEJR.

Ri t'an, je m'an ri : moøke t'an, tu ęs møké.

Le vrę je dęrdę, bięn le dęrdant l'ę tręvę :

Le droęt aprandras aprenant d'un droęt dezir,

Non pas à l'ęrrer t'ęstinant, męs ∞ labęr :

5 Pęr bięn aprandre konprenant, ę puis jujant.

Si bięn tu m'antans, tu ne t'an saręs møkér :

Si mal tu m'antans, t'an mokant tu ęs møké.

S'ę pęrte (d'ęs-tu) tęt le tans k'on męt isi.

Non non se n'ęt pęrt' anploiér le tans, dę s'ęt

10 K'on pęt resortir plus savant de kęlke vrę.

La vręie ręzon nękliję' l'ęrrer atřęt.

A pęine pęrra ręzonér d'un fęt pluhęt,

Ki mal dresę fęt męmez an son Alfabęt :

∞ dębl' apęrsęt un lętrę d'un nonlętrę.

15 Ri t'an, je m'an ri : moøke t'an, tu ęs møké.